

[Nina Andersen.]

Endelig tror jeg, det vil være rigtigt at imødegaa Udtalelserne om, at der fra Regeringens Side ikke skulde have været nogen Trang til at gøre Befolkningen bekendt med dette Forslag. Jeg har selv haft den Ære og Fornøjelse at berejse en Del af Landet og holde Foredrag om Svangerskabsforslaget, jeg skal i Flæng nævne Byer som Horsens, Odense, Korsør og Køge. Det sidste Sted lykkedes det mig endda at faa en Kommunist til at indrømme, at Regeringens Forslag betød et Fremskridt. Jeg har holdt dette Foredrag mange Steder, og mine Tilhørere har givet Udtryk for, at de mente, at Regeringens Forslag om Oprettelse af Seksualklinikker var det rigtige. Fædre har taget Ordet og gjort opmærksom paa dette, og Mødrene, der som Regel er lidt mere tilbageholdende, er bagefter kommet hen til mig og har udtalt sig om det. De udtaler sig i Almindelighed ikke meget formfuldendt, de staar gerne lidt til Siden, og saa siger de som Afslutning paa en lang Tankerække, som man ikke har fulgt: Ja, det er nu rigtigt, der burde være et Sted, hvor Ungdommen kunde gaa hen og faa Oplysninger.

Yderligere skal jeg oplyse, at ved alle de Kursus, vi har afholdt for Kvinder inden for Arbejdernes Oplysningsvirksomhed, har dette Spørgsmaal været draget ind i Diskussionen, og paa et kommende Sommerkursus vil vi endda have særlige Foredrag derom, saa vi er ikke fra Regeringspartiernes Side, i hvert Fald ikke fra Socialdemokratiets Side, og jeg formoder, at det samme gælder for Det radikale Venstre, bange for at komme ud til Befolkningen med dette Forslag, vi vil tværtimod gerne ud med det. Naar der her tales om at rejse en Stemning imod disse Seksualklinikker, saaledes at de maaske ikke bliver oprettet eller ikke bliver besøgt, hvis de bliver oprettet, saa vil vi dobbelt gerne ud og gøre Befolkningen opmærksom paa, hvad de Klinikker gaar ud paa, og hvad det betyder at benytte dem.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det, der har forekommet mig mest tilfredsstillende ved disse Diskussioner, er alle de Udtalelser om, at vi endelig maa have mere Mødrehjælp og mere Børneforsorg, og jeg kan forsikre, at Regningen skal ogsaa nok komme.

Inger Gautier Schmit: Jeg haaber, Institutionen kommer før Regningen, saadan plejer det jo i Regelen at gaa.

Jeg skal i Tilslutning til det ærede

Medlems Bemærkning om, at hun havde holdt en Del Møder Landet over, kun udtale dette, at jeg har haft den Ære at have et Møde sammen med det ærede Medlem Fru Nina Andersen, men da var det Venstres Ungdom, der indbød. Ellers har jeg ikke ud over en enkelt Indbydelse fra Socialdemokratiets Ungdom, der var i høj Grad utilfreds med Justitsministerens Forslag, været opfordret til sammen med noget Medlem af den socialdemokratiske eller den radikale Gruppe at have noget Møde om dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Klinikkerne skal jeg sige, at det er rigtigt, som jeg sagde i mit første Indlæg at Ministeren med Hensyn til dette Spørgsmaal staar ret alene med de to Regeringspartier, idet ikke et eneste af de andre Partier i denne Sag har sluttet op om ham paa dette Punkt.

Naar den højtærede Minister med stor Kraft siger: Jeg kan ikke gennemføre et Forslag som dette uden at stille Oplysninger til Raadighed for den danske Befolkning, saa kan jeg ikke i særlig Grad lade mig betage af denne Udtalelse, thi vi har allerede en Straffelov, hvorefter Svangerskabsafbrydelse straffes. Derfor kan jeg ikke indse, at vi absolut skulde have gennemført denne Lov, for at denne Sag kunde blive bragt i Orden, og jeg kan endnu mindre indse, at Klinikkerne som saadanne skulde være medvirkende til at gøre Loven mere værdifuld.

Ministeren siger: Vis mig, hvad der er overflødig ved disse Klinikker. Ja, jeg kunde akkurat lige saa godt sige til Ministeren: Vis mig, hvad der er gavnligt ved disse Klinikker. Det er dog ganske paafaldende, at vi i denne Sal, hvor mange politiske Partier er repræsenteret, med Undtagelse af de to Regeringspartier alle er i højeste Grad utilfredse med disse Klinikkers Oprettelse. Og vi fra vor Side gaar jo ikke ud i det tomme Rum, men vi siger: lad der blive oprettet Mødrehjælpsinstitutioner, hvor Kvinder kan komme til at oplyse Kvinder om disse Spørgsmaal; de unge Mennesker har jo Lægerne at gaa til, hvis de ønsker det.

Naar det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) udtalte sig fordelagtigt om Klinikkerne, var det ogsaa med en vis Begrænsning, idet han lod falde en Udtalelse om, at det maaske var bedst, hvis det kun var Kvinder, der kom her og søgte Hjælp. Det ærede Medlem undlod ganske at omtale det, der dog staar først i Paragraffen, nemlig at baade Mænd og Kvinder skal kunne faa Oplysning om seksuel Hygiejne, men jeg forstaar, at den Side af Sagen ikke saa meget har hans Interesse.